

INHOUD

- Voorwoord 9
- De gelaarsde kat 11
- De haas en de egel 15
- Goudlokje 18
- De standvastige tinnen soldaat 21
- Kleine Boodschap 25
- De feeën 28
- De drie kleine biggetjes 31
- Koning Lijsterbaard 34
- De gelukssteen 37
- De ketel van de heks 41
- Mannetje Timpetee 45
- Het klosje, de schietspoel en de naald 50
- De zingende schoenmaker 53
- Riket met de kuif 57
- De geschenken van het kleine volkje 62
- Het meisje en het monster 65
- Gelukkige Hans 69
- Duimelijntje 73
- De rattenvanger van Hamelen 77
- De jongen die het griezelen wilde leren 81
- Luilekkerland 85
- Jorinde en Joringel 90
- Pinokkio 94
- Ezelsvel 100
- Het lelijke jonge eendje 104
- Duimedik 108
- Jaap en de bonenstaak 112
- Sneeuwitje en Rozerood 117
- De tondeldoos 121
- Het koekenmannetje 125
- Blauwbaard 128
- De Biblebontse berg 132
- Het dappere snijdertje 136
- De sneeuwkoningin 140
- Peter en de wolf 147

VOORWOORD

Het is al donker als ik mijn kabouterhuis verlaat. Ik zie hoe mooi de volle maan het bos verlicht en sla trots mijn tweede sprookjesboek open. *Meer sprookjes van de Efteling* is eindelijk af. Het staat bol van de wonderlijke verhalen over prinsen en prinsessen, over reuzen en heksen, over stoere soldaten en lieve kinderen. Maar ook veel dieren spelen in dit boek een hoofdrol. Er komen katten, beren, wolven, hazen, egels, eendjes en biggetjes voorbij. Zelfs een tinnen soldaat en een mannetje van koek gaan op avontuur!

De meeste sprookjes werden eeuwen geleden al opgeschreven door beroemde sprookjes-schrijvers zoals Andersen, Grimm, Collodi en Perrault. Ik vond het een eer om al die mooie sprookjes op mijn manier te vertellen en er een paar nieuwe aan toe te voegen. Zo kennen velen de rode heks bij de ingang van het sprookjesbos, maar wie kent haar verhaal? Je leest het in *De ketel van de heks*. En in het sprookje *Kleine Boodschap* vertel ik over de meest behulpzame kabouter die ik ooit heb ontmoet.

De krekels tsjirpen, een uil roept ‘Oehoe’ en in de verte kwaakt een kikker. Moe en voldaan druk ik het boek tegen me aan en staar naar de maan. Ik weet het zeker: sprookjes bestaan!

Veel (voor)leesplezier,
De schrijfkabouter

DE GELAARSDE KAT

Er was eens een arme molenaar die drie zonen had. Op een dag stierf hij. Er viel niet veel te verdelen: de oudste zoon kreeg de molen, de tweede kreeg de ezel en de derde kreeg de kat.

‘Wat moet ik nou met die kat?’ mopperde de jongste zoon. ‘Als mijn broers samenwerken kunnen ze aardig de kost verdienen, maar ik...?’ ‘Dat ziet u verkeerd, meester,’ sprak de kat opeens.

De mond van de jongen viel open: ‘Kun jij praten?’

‘Net zo goed als op muizen jagen,’ zei de kat. ‘En ik kan nog veel meer! Als u mij mooie kleren geeft, maak ik van u een rijk man.’

De jongen vertrouwde de kat en van zijn laatste centen kocht hij een cape, een hoed en grote leren laarzen. Daarmee stapte de kat het bos in en ving een konijn. Toen liep hij naar het paleis van de koning.

Een schildwacht hield hem tegen, maar de kat zei: ‘Laat me door. Ik heb een geschenk voor de koning.’

Een sprekende kat... dat zie je niet elke dag, dacht de schildwacht. Dat moet de koning zien!

Even later maakte de kat een diepe buiging voor de koning en sprak:

*Majesteit, ik stel mij voor
Ik ben de gelaarsde kat
Dit prachtige kostuum heb ik
Van mijn baas gehad
Majesteit, staat u mij toe
U bent vast in uw sas
Want dit geschenk krijgt u
Van de markies van Carabas*

‘Ach, dat is aardig,’ zei de koning, al had hij geen flauw idee wie die markies wel was. ‘Bedank de markies van ons, we zetten het konijn vanavond al op het menu.’

Twee dagen later ving de kat twee fazanten en ook die bracht hij naar de koning. ‘Majesteit, laat het u smaken. Deze fazanten worden u eveneens geschonken door mijn meester.’

‘Was dat geen graaf, of zo?’ vroeg de koning.

‘Markies,’ zei de kat, ‘de markies van Carabas.’

‘Ach ja,’ zei de koning, ‘bedank de markies van ons.’

Wekenlang ging het zo door. De gelaarsde kat was een geoefend jager en bracht het ene na het andere stuk wild naar de koning. En elke keer zei hij erbij dat het een geschenk was van de markies van Carabas.

Op een dag hoorde hij dat de koning, samen met diens mooie dochter, een rijtocht ging maken. ‘Meester,’ zei de kat tegen zijn baas, ‘binnenkort bent u een rijk man.’

‘Dat zeg je nu al weken,’ mopperde de jongen, ‘maar ik heb nog geen stuiver om brood te kopen.’

‘Doet u nou maar precies wat ik zeg,’ zei de kat en hij nam zijn meester mee naar de rivier. ‘Ik weet dat de koninklijke koets hier straks langskomt. Trek al uw kleren uit en spring in de rivier.’

‘Maar het water is koud!’ sribbelde de jongen tegen.

‘Wilt u nou rijk worden of niet?’ zuchtte de kat en met tegenzin gehoorzaamde zijn baas. De kat verstopte de kleren onder een steen.

Net op tijd, want daar kwam de koets aan, vergezeld door wel twintig mooi uitgedoste soldaten.

‘Help!’ riep de kat en hij ging midden op de weg staan, wild zwaaiend met zijn voorpoten. ‘Help! De markies van Carabas ligt in het water!’

‘Stop de koets!’ riep een commandant. De koning stak zijn hoofd uit het raampje en herkende de kat meteen. ‘Wat is er loos?’

‘O majesteit, mijn meester ging zwemmen en dieven hebben zijn kleding gestolen!’

Ogenblikkelijk gaf de koning bevel de markies uit het water te helpen en nieuwe kleren te geven. ‘En laat de markies plaatsnemen in ons rijtuig!’ zei de koning.

De molenaarszoon kreeg heel chique kleren aan, zodat hij eruitzag als een echte markies. Even later zat hij bij de koning en diens dochter in de koets. Hij knikte beleefd naar de mooie prinses en ze bloosde.

De kat was intussen voor de stoet uitgerend tot

hij bij uitgestrekte landerijen kwam. Het graan stond er goed bij en werklieden haalden de oogst binnen. De kat sprak hen aan: 'Zo meteen komt de koning hier voorbij. Als hij vraagt wie al dit land bezit, moeten jullie antwoorden dat het van de markies van Carabas is.'

'Maar dat is niet waar,' zei een boer. 'Dit land is van de grote boze tovenaardie verderop in het kasteel woont.'

'Dus de tovenaardie is jullie baas?' vroeg de kat.

'Helaas wel,' zei de boer, 'hij is wreed en gemeen.'

'We moeten veel te hard werken!' riep een ander. 'En hij kan zich veranderen in een gevaarlijk dier. Iedereen is bang voor de tovenaardie!'

'Zeg dan tegen de koning dat dit land van de markies van Carabas is,' zei de kat, 'en ik beloof jullie dat je snel verlost zult zijn van de grote boze tovenaardie!' Daarna rende hij in de richting van het kasteel, net voordat de koninklijke stoet de graanvelden naderde.

'Wat een prachtige vruchtbare streek,' zei de koning en hij stak zijn hoofd uit het raam. 'Zeg, boer! Van wie zijn al deze schitterende landerijen?'

'Van de markies van Carabas, o majesteit!' antwoordde de man.

'Nou, nou!' zei de koning tegen de molenaarszoon. 'U heeft het goed voor elkaar.'

'Eh... jazeker,' zei de jongen, die zich intussen afvroeg of dit avontuur wel goed zou aflopen.